

शल्यइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ येनयत्रदेशेतत्रययौ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ दिदित्सुः दददानेऽस्यरूपं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

वैशंपायनउवाच शल्यःश्रुत्वातुदूतानांसैन्येनमहतावृतः॥ अभ्ययात्पाण्डवानराजन्सहपुत्रैर्महारथैः॥ १ ॥ तस्यसेनानिवेशोऽभूदध्यर्द्धमिवयोजनं॥ तथाहि विपुलांसेनांविभर्तिसनरर्षभः॥ २ ॥ अक्षौहिणीपतीराजन्महावीर्यपराक्रमः॥ विचित्रकवचाःशूराविचित्रध्वजकार्मुकाः॥ ३ ॥ विचित्राभरणाःसर्वेविचित्ररथवाहनाः॥ विचित्रस्रग्धराःसर्वेविचित्रांबरभूषणाः॥ ४ ॥ स्वदेशवेषाभरणावीराःशतसहस्रशः॥ तस्यसेनाप्रणेतारोबभूवुःक्षत्रियर्षभाः॥ ५ ॥ व्यथयन्निवभूतानिकंपयन्निवमेदिनीं॥ शनैर्विश्रामयन्सेनांसययौयेनपाण्डवः॥ ६ ॥ ततोदुर्योधनःश्रुत्वामहात्मानंमहारथं॥ उपायांतमभिद्रुत्यस्वयमानर्चभारमांसानिभक्ष्यपेयंचसकृतं॥ ७ ॥ कृपाश्चविविधाकारामनोहर्षविवर्धनाः॥ वाप्यश्चविविधाकाराऔदकानिगृहाणिच॥ ८ ॥ शिल्पिभिर्विविधैश्चैवक्रीडास्तत्रप्रयोजिताः॥ तत्रमाल्यानिनोयथाऽमरः॥ दुर्योधनस्यसचिवैर्देशेदेशेसमंततः॥ ९ ॥ आजगामसभामन्यादेवावसथवर्चसं॥ सतत्रविषयैर्युक्तैःकल्याणैरतिमानुषैः॥ १० ॥ मेनेऽभ्यधिकमात्मानमवमेनेपुरंदरं॥ पप्रच्छसततःप्रेष्यान्प्रहृष्टःक्षत्रियर्षभः॥ ११ ॥ युधिष्ठिरस्यपुरुषाःकेऽत्रचक्रुःसभाइमाः॥ आनीयंतांसभाकाराःप्रदेयार्हा हिमेमताः॥ १२ ॥ प्रसादमेषांदास्यामिकुंतीपुत्रोऽनुमन्यतां॥ दुर्योधनायतत्सर्वंकथयंतिस्मविस्मिताः॥ १३ ॥ संप्रहृष्टोयदाशल्योदिदित्सुरपिजीवितं॥ गूढोदुर्योधनस्तत्रदर्शयामासमातुलं॥ १४ ॥ तं दृष्ट्वा मद्राजश्च ज्ञात्वा यत्नं च तस्यतं॥ परिष्वज्या ब्रवीत्प्रीत इष्टोऽर्थो गृह्यतामिति॥ १५ ॥ दुर्योधनउवाच सत्यत्वेवगांधारिःप्रत्युवाचपुनःपुनः॥ १६ ॥ शल्यउवाच गच्छदुर्योधनपुरंस्वकमेवनरर्षभ॥ अहंगमिष्येद्रष्टुं वै युधिष्ठिरमरिंदमं॥ १७ ॥ दृष्ट्वा युधिष्ठिरं राजनक्षिप्रमेष्येनराधिप॥ अवश्यंचापिद्रष्टव्यःपाण्डवःपुरुषर्षभः॥ १८ ॥ दुर्योधनउवाच क्षिप्रमागम्यतां राजन्पाण्डवंवीक्ष्यपार्थिव॥ त्वय्यधीनास्मराजेंद्रवरदानंस्मरस्वनः॥ १९ ॥ शल्यउवाच क्षिप्रमेष्यामिभद्रंतेगच्छस्वस्वपुरंरुप॥ परिष्वज्यतथाऽन्योन्यंशल्यदुर्योधनावुभौ॥ २० ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ गच्छस्वप्राप्तुहि स्वपुरंस्वराज्यं॥ २३ ॥